

«Μηδείς φοβείσθω θάνατον· ηλευθέρωσε γαρ ημάς ο του Σωτήρος θάνατος»!

Ορθοδοξία / Εορταστικοί λόγοι

Αδελφοί μου αγαπητοί, παιδιά μου αγαπητά,

ακούμε τις ημέρες αυτές τον ενθαρρυντικό λόγο :

«Μηδείς φοβείσθω θάνατον· ηλευθέρωσε γαρ ημάς

ο του Σωτήρος θάνατος»!

Προσδοκούμε αδελφοί μου ανάστασιν νεκρών. Αυτή η προκλητική για τη λογική μας ελπίδα, βασισμένη στο ιστορικό γεγονός της Ανάστασης του Χριστού, παραμένει η έσχατη και μεγάλη πηγή νοήματος για τον άνθρωπο και τον κόσμο. Είναι ο Αναστημένος Χριστός που φωτίζει την Ιστορία με τις κορυφώσεις της, αλλά και τα σκοτάδια της ανθρώπινης περιπέτειας που τη συνοδεύουν. Φωτίζει και ερμηνεύει τα γεμάτα πόνο και αναπάντητα «γιατί». Αυτά που συχνά μας συνθλίβουν και ξεχειλίζουν σαν τηνκραυγή του αγίου των γραμμάτων μας: «Σαν να 'χαν ποτέ τελειωμό τα πάθια κ' οι καημοί του κόσμου».

Παραμένουμε συγκλονισμένοι από την τραγωδία των Τεμπών. Οδυνηρός καθρέπτης των πολλών πόνων όλων μας, συνόδευσε τη φετινή μας πορεία προς το Πάσχα. Σφράγισε τη συνείδησή μας. Οδήγησε τη σκέψη πολλών στα μεγάλα ερωτήματα.

Αν δεν αναστήθηκε ο Χριστός, είναι μάταια η πίστη μας, βεβαιώνει η πνευματική μας παράδοση. Αξίζει να θυμόμαστε ότι ο Αναστάς δεν περιφρονεί αλαζονικά την ανθρώπινη συνθήκη. Η Ανάσταση δεν είναι μια φαντασίωση κοσμικής δύναμης. Είναι Αυτός, που ως άνθρωπος παρακάλεσε τον Θεό Πατέρα να αποφύγει το μαρτύριο, που προδόθηκε από ένα δικό Του άνθρωπο, που εμπαιχθηκε, που μαστιγώθηκε, που πόνεσε και μάτωσε πολύ, που αναφώνησε «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλιπες», που πέθανε πάνω στο Σταυρό. Τον είδαμε τη Μεγάλη Εβδομάδα «κατάστικτον τοις μύλωσι», ηττημένο μπροστά στα μάτια των μαθητών, τελειωμένο για την ανθρώπινη αντίληψη, ολοκληρωτικά ταπεινωμένο.

Αυτόν τον Εσταυρωμένο λατρεύουμε, σ' Αυτόν πιστεύουμε. Αυτός ο ηττημένος, σκάνδαλο ο ίδιος και μωρία, είναι ο Θεός. Η εκκλησιαστική μας Παράδοση διατρανώνει τολμηρά: «Θεός απέθανεν· αίμα Θεού ... επί του σταυρού». Αυτός διαλύει το κράτος του θανάτου, «καθότι ουκ ην δυνατόν κρατείσθαι υπό της φθοράς τον αρχηγόν της ζωής». Θεάνθρωπος ων, ανασταίνεται μαζί με την ανθρωπότητα.

Η ανθρώπινη Ιστορία, η τραγικότητα, το φυσικό κακό, το αδιανόητο κάποτε ηθικό κακό, η βάνουση ματαίωση των ονείρων μας σε όλα τα επίπεδα, όλα μπορούν, όλα καλούνται να μετάσχουν στην μεταμορφωτική προοπτική της Ανάστασης.

Απέναντι στη φθορά ολόφωτη η Χάρη της Ανάστασης. Ο Άδης «βασιλεύει, αλλ' ουκ αιωνίζει». Ο Αναστάς Θεάνθρωπος φανερώνει τις άπειρες δυνατότητες που αποκτά η ανθρώπινη φύση και όλοι μας κατά Χάρη.

Είναι ο Σωτήρας, παραμένει και ο αντιλεγόμενος· «κείτε εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών». Εις άθλημα αγάπης και ελευθερίας. «Δεύτε» λοιπόν, «και ημείς συμπορευθώμεν Αυτώ και συσταυρωθώμεν ... ίνα και συζήσωμεν Αυτώ».

Αδελφοί μου,

Η Ανάσταση είναι το γεγονός της θείας Αγάπης στην μεγάλη λαμπρότητά του· η εις Άδου κάθοδος του Χριστού, τόσο αγαπημένη παράσταση και στην εικονογραφική μας παράδοση, σηματοδοτεί την Ανάσταση του ανθρωπίνου γένους. Αυτή την κλητή και αγία ημέρα, ας αφουγκραστούμε το μήνυμα του κενού μνημείου. Ο Χριστός «ηγέρθη, ουκ έστιν ώδε». Ο θάνατος νικήθηκε αδελφοί μου!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

**Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† ο Αθηνών Ιερώνυμος Β΄**

PERMANENTLY_REMOVED